

Distrugerea României

VOCEA VÂLCII

Cei care conduc destinele românești după 1989 pot fi considerați trădători de țară. După asasinarea Ceaușeștilor, România a intrat în stare de ocupație nedeclarată și plătește tribut. Cum altfel explicați distrugerea sistematică a economiei, din ordinul și cu supervizarea celor aflați la putere, înstrăinarea avuției naționale prin comisioane luate de cei cu drept de semnătură și ștampilă, recunoașterea Holocaustului care nu a avut loc în România, plata pretențiilor Israelului, despăgubiri de 60 de miliarde dolari, din care președinții și-au făcut parte PIB-ul.

Istoria de după 1989 a fost o speranță de mai bine pe fondul unei crize interne și internaționale care nu se mai termină. Despre situația noastră economică, ar fi multe de spus. De la lipsa cronică a unei infrastructuri moderne, autostrăzi, căi ferate, lipsa centurilor ocolitoare în marile orașe, lipsa parcarilor în orașe, la un guvern care a tăiat aproape toate investițiile, la un cancer al nepotismului, corupției și peste toate aceste probleme, România cu frâna de mână trasă și roțile pe pană a devenit un mic lider regional din punct de vedere economic.

Vă puteți imagina cum ar arăta economia noastră dacă nu ar fi sbotată de politicieni, nepotism sau corupție, dacă România nu ar fi legată de gât cu aceste pietre de moară? Țările din jur au o dezvoltare cu încetinitorul, iar Ungaria chiar surprinzătoare, PIB-ul mult inferior nouă, de aproximativ 45 la sută, în timp ce noi l-am avut de aproape 90 la sută. Mai este de remarcat că din 2005 și până acum diferențele s-au

modificat tot în favoarea noastră. România este în raport cu Ungaria și Bulgaria printre cei mai importanți parteneri comerciali. Sumele de bani cheltuite pentru înarmare trec semnificativ peste sumele planificate acestui capitol. În acest moment, România se împrumută cu de până 10 la sută de pe piețele libere. În acest an, guvernul are de rostogolit o datorie de 53 miliarde de lei, în total 73 de miliarde.

Totul ar arăta bine dacă banii ar proveni din producția internă, dar, din păcate, multe ne lipsesc. România nu mai are capacitatea de a mări exploatarea minereurilor. Suntem pe buza prăpastiei din cauza că administrația face legea și nu bunul simț. Nu putem atrage zecile de milioane de euro de la UE și nu facem altceva decât atunci când îi obținem să îi furăm. În decembrie 1989 nu mai aveam nici o datorie externă, dar de atunci am reușit să ne îndatorăm excesiv.